

Esipuhe

Kansallisen koulutuksen arviointikeskuksen (Karvi) ensimmäisen arviointineuvoston nelivuotiskausi päättyi toukokuun lopussa 2018. Uuden arviointiorganisaation käynnistäminen on ollut kaikille toimijoille varmasti varsin uniikki kokemus. Kauden loppupuolella syntyi arviointineuvoston, korkeakoulujaoston ja Karvin asiantuntijoiden piirissä ajatus siitä, että kauden kokemuksia pitäisi koota yhteen ja jakaa koulutuksen arvioinnista kiinnostuneille.

Oman toiminnan jatkuva arviointi ja kriittinen tarkastelu ovat kaiken kehittämisen ytimessä. Oman tekemisen ja kokemusten pohdinta auttavat meitä ymmärtämään omaa toimintaamme paremmin. Samalla syntyy aineksia ilmiöiden yleisempää pohtimista ja keskustelua varten.

Tämä teos on syntynyt tältä pohjalta. Kyseessä ei ole itsearviointi, ei kattava koonti toiminnasta tai analyysi menneen kauden tuloksista. Parhaiten teosta kuvaa ehkä ajatus kokemusten jakamisesta, yhdessä oppimisesta ja virikkeiden antamisesta tulevaa kehittämistä varten. Olemme siis kehittävän arvioinnin ytimessä.

Kehittävä arviointi on toinen arviointikeskuksen keskeisistä toimintaperiaatteista riippumattomuuden rinnalla. Karvi on määritellyt kehittävän arvioinnin seuraavasti: "Kehittävä arviointi korostaa osallistavuutta, arvioinnin toteuttajan ja arviointiin osallistuvan välistä luottamusta sekä koulutuksen järjestäjien ja korkeakoulujen vastuuta toimintansa laadun kehittämisestä. Kehittävässä arvioinnissa menetelmät räätälöidään arvioinnin tavoitteiden ja arvioitavan teeman mukaan."

Kokemuksia jakamalla on mahdollista lisätä toimijoiden välistä luottamusta ja avata Karvin toimintaa. Avoimuus on myös tapa altistaa oma toiminta yleiselle keskustelulle. Teksteissä korostuu myös koulutuksen järjestäjien ja korkeakoulujen vastuu laadun kehittämisestä sekä Karvin pyrkimys jatkuvaan menetelmien kehittämiseen yhdessä toimijoiden kanssa.

Teoksen tekstit voi karkeasti jaotella neljään teemaan. Teoksessa kurkistetaan hiukan menneeseen ja taustoitetaan Karvin alkutilannetta. Samalla pohditaan Karvin nykyistä ja tulevaa roolia arviointikentässä. Toisessa teemassa avataan sitä, mitä Karvi on arvioinut ja miten. Tätä kautta valottuu myös Karvin tuottaman tiedon merkitys ja vaikuttavuus sekä kysymys siitä, miten arviointi voi elää koko ajan ajassa ja tukea meneillään olevia kehittämistoimenpiteitä. Kolmannessa ja neljännessä teemassa käännetään katse tulevaan: Mitä Karvin tulisi arvioida seuraavaksi ja miten varmistaa toiminnan vaikuttavuus? Näitä kaikkia kysymyksiä seuraava arviointineuvosto joutuu pohtimaan.

Arviointineuvoston puheenjohtajana haluan kiittää kaikkia kirjoittajia ja Karvin toimijoita kuluneesta kaudesta. Teos itsessään kuvastaa hyvin sitä huimaa sitoutuneisuutta suomalaisen koulutuksen arvioinnin kehittämiseen, joka Karviin ja sen toimijoihin kiteytyy.

Antoisia lukuhetkiä kaikille arvioinnin ystäville.

Helsingissä 20.8.2018

Tapio Huttula
Arviointineuvoston puheenjohtaja